

odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV-118934-10/ODK-2012

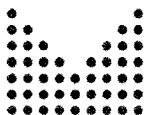
Praha 25. února 2013
Počet listů: 3/6

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „odvolací orgán“), jako nadřízený orgán podle ust. § 16 a ve spojení s ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o odvolání Ing. Ludka Maděry, narozeného 12. dubna 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), označeném jako „*Odvolání proti rozhodnutí sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po, č. j. KUZL/6036/2013*“ ze dne 28. ledna 2013, podané dne 31. ledna 2013, doručené Zlínskému kraji téhož dne (dále jen „odvolání“),

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Zlínského kraje, Krajského úřadu Zlínského kraje – č. j. KUZL/6036/2013 (sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po) ze dne 28. ledna 2013, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, s e r u š í a věc se vrací povinnému subjektu k novému p r o j e d n á n í .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Odvolačímú orgánu bylo dne 18. února 2013 předloženo Krajským úřadem Zlínského kraje odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu č. j. KUZL/6036/2013 ze dne 28. ledna 2013 spolu se související spisovou dokumentací.

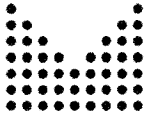
Z předložených dokumentů vyplývá, že se žadatel dopisem ze dne 12. září 2012 na základě InfZ obrátil na Zlínský kraj, Krajský úřad Zlínského kraje s žádostí o poskytnutí informací (povinnému subjektu byla žádost doručena téhož dne). V tomto podání žadatel požadoval poskytnutí následujících informací v tomto znění:

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím žádám o informaci, jaké mimořádné odměny dostali vedoucí odborů, ředitel, hejtman a náměstci hejtmána Krajského úřadu Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. U každé odměny žádám o stručný důvod jejího udělení a její výši.

Na tuto žádost povinný subjekt reagoval tím, že rozeslal dne 25. září 2012 dotčeným zaměstnancům a funkcionářům k podpisu předem naformulovaný nesouhlas s poskytnutím osobních údajů (tyto podepsaná prohlášení jsou součástí spisu). Všichni dotčení pracovníci předložená prohlášení podepsali, tj. ani jeden z dotčených pracovníků neposkytnul souhlas s poskytnutím osobních údajů v požadované podobě.

Na základě těchto prohlášení poskytnul dne 26. září 2012 povinný subjekt informace pouze o odměnách týkajících se hejtmána a náměstků hejtmána Zlínského kraje, a to v tom rozsahu, že dotyční žádné mimořádné odměny ve sledovaném období neobdrželi. Do zbytku požadovaných informací (tj. výše mimořádných odměn vedoucích odborů a ředitele Krajského úřadu Zlínského kraje) vydal povinný subjekt dne 26. září 2012 rozhodnutí o částečném odmítnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí povinný subjekt uvedl, že právo na informace se v tomto případě dostalo do střetu s právem na ochranu soukromí. Povinný subjekt si vyžádal souhlas dotčených osob s poskytnutím osobních údajů, avšak tento souhlas nebyl ani v jediném případě dán. Z toho důvodu povinný subjekt využil testu proporcionality, aby tak vyřešil kolizi zmíněných základních práv resp., které právo v tomto případě by mělo ustoupit kterému. Povinný subjekt došel k názoru, že v daném případě převažují negativní dopady zásahu do práva na ochranu soukromí před nenaplněním práva na informace. Krajský úřad Zlínského kraje se proto rozhodnul neposkytnout požadované informace.

Žadatel nesouhlasil se způsobem, jakým se povinný subjekt vypořádal s jeho žádostí a podal dne 8. října 2012 odvolání proti předmětnému rozhodnutí. Odvolatel v něm uvedl, že povinný subjekt naprosto ignoroval rozsudek Nejvyššího soudu (dále jen „NSS“) 5 As 57/2010 ze dne 27. května 2011 i rozsudek Krajského soudu v Brně 29 A 41/2011 ze dne 27. dubna 2012. Žadatel s ohledem na citovaná rozhodnutí navrhuje, aby nadřízený orgán jednoznačně přikázal povinnému subjektu

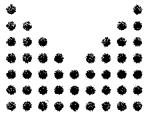
požadované informace v plném rozsahu poskytnout.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán posoudil námitky žadatele a shledal je důvodnými. Vydal proto dne 5. listopadu 2012 rozhodnutí, evidované nadřízeným orgánem pod č. j. MV-118934-2/ODK-2012, kterým zrušil rozhodnutí povinného subjektu ze dne 26. září 2012 o částečném odmítnutí informací a věc vrátil povinnému subjektu, Zlínskému kraji, k novému projednání. Ministerstvo vnitra se kriticky vyjádřilo k restriktivnímu způsobu, jakým si povinný subjekt vyložil pojem *příjemce veřejných prostředků* a dále také k účelově provedenému testu proporcionality, který měl povinnému subjektu odpovědět na otázku, které právo (zájem) je v tomto případě přednější. Odvolací orgán taktéž potvrdil oprávněnost námitek žadatele týkající se odpovídajících soudních rozhodnutí.

Povinný subjekt šetřenou věc znovu projednal, a to se shodným, výsledkem. Rozhodnutím povinného subjektu ze dne 22. listopadu 2012, č. j. KUZL/72991/2012, tak došlo k opětovnému částečnému odmítnutí žádosti o informace ve stejném rozsahu jako v předchozím rozhodnutí. Argumentace povinného subjektu nedoznala změn oproti předchozímu rozhodnutí. Povinný subjekt konstatoval, že se neztotožnil s názorem vyjádřeným v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5 As 57/2010 – 79 ze dne 27. května 2011. Povinný subjekt, který své argumenty opírá i o „*Metodické doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů k poskytování informací o platech pracovníků povinných subjektů podle zákona o svobodném přístupu k informacím*“, provedl nový test proporcionality, kdy však dostatečně nepřihlédl k výtkám a doporučením nadřízeného orgánu.

Žadatel, nespokojen s novým rozhodnutím povinného subjektu, podal dne 7. prosince 2012 další, v této věci již druhé, odvolání (doručeno povinnému subjektu 10. prosince 2012). V něm odvolatel opět žádá, aby nadřízený orgán přikázal povinnému žádost nově vyřídit, tedy požadované informace v plném rozsahu poskytnout. Odvolání spolu s příslušným spisovým materiálem bylo předloženo dopisem ze dne 21. prosince 2012 nadřízenému orgánu - Ministerstvu vnitra (doručeno dne 28. prosince 2012). V průběhu rozhodování nadřízeného orgánu (tedy předtím, než bylo toto rozhodnutí vydáno) doručil dne 8. ledna 2012 žadatel skrze povinný subjekt podání nazvané „*doplněk k odvolání proti rozhodnutí sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po, č. j. KUZL/72991/2012*“, které obsahovalo kopii rozhodnutí NSS sp. zn. 1 As 169/2012 ze dne 6. prosince 2012

Nadřízený orgán o odvolání rozhodnul dne 7. ledna 2013 shodně jako v předešlých případech - rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil k novému projednání. **Nadřízený orgán opakovaně upozornil povinný subjekt na překonaný přístup k § 8b InfZ a upozornil na nedostatky v provedení testu proporcionality. Dále konstatoval, že povinný subjekt odmítá brát v potaz výsledky mnohých soudních rozhodnutí v téže věci i závazný právní názor nadřízeného orgánu. Povinný subjekt, bez ohledu na názor odvolacího orgánu, vydal v této věci dne 28. ledna 2013 další rozhodnutí, ve kterém opět odmítnul poskytnout informace, a to ve stejném rozsahu jako v předchozích případech.** Povinný subjekt mimo jiné vyzdvihuje nález Ústavního

soudu (publikován ve Sbírce zákonů pod č. 43/2012), který došlo ke zrušení ustanovení trestního řádu týkající se odposlechů. Povinný subjekt také opakuje své obavy o své zaměstnance, pakliže by došlo ke zveřejnění požadovaných informací.

Žadatel se nespokojil s rozhodnutím povinného subjektu a podal si dne 31. ledna 2013 další odvolání. Povinný subjekt v souladu se zákonem předložil odvolání žadatele spolu s originálem spisové dokumentace dopisem ze dne 14. února 2013 nadřízenému orgánu (doručeno 18. února 2013).

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací (dotazy týkající se personálních záležitostí Zlínského kraje, zejména odměňování jeho vedoucích zaměstnanců zařazených do Krajského úřadu – konkrétně vedoucích odborů Krajského úřadu a ředitele Krajského úřadu), jež nepochybně spadají do samostatné působnosti kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 94 odst. 1 zákona o krajích konstatovat, že nadřízeným orgánem kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ, jelikož napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 30. ledna 2013 (jak vyplývá z příložené doručky) a odvolání bylo povinnému subjektu doručeno ihned následujícího dne 31. ledna 2013.

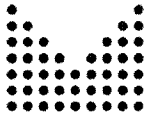
Odvolání rovněž obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti (srov. § 37 a § 82 odst. 2 správního řádu).

Nadřízený orgán samostatně nevyzýval odvolatele k vyjádření se k podkladům k rozhodnutí, neboť jeho odvolání vyhověl v plném rozsahu (§ 36 odst. 3 správního řádu).

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele došlo k přezkumu jeho správnosti (srov. ust. § 89 odst. 2 správního řádu). Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že napadené rozhodnutí povinného subjektu obsahuje veškeré náležitosti stanovené správním řádem pro správní rozhodnutí (srov. ust. § 68 správního řádu). Povinný subjekt dostatečně osvětlil postoje i odůvodnil jednotlivé myšlenkové postupy, které vedly k vydání rozhodnutí.

Nadřízený orgán si je vědom opakované snahy povinného subjektu vršit stále nové a nové argumenty pro jím zastávaný věcný názor, nicméně nadřízený orgán musí povinný subjekt upozornit, že prostor pro takové jednání je v rámci správního

řízení již vyčerpán. Přístup povinného subjektu, kdy ignoruje závazný právní názor a dokonce již ustálený a několikrát zopakovaný shodný pohled soudu na věcně totožné případy, vyjádřený v judikátech krajských i nejvyšších soudů, je neudržitelný a nezákonný.

Nadřízený orgán rozumí roli polemiky i nesouhlasu vysloveným odpovídajícími odborníky, ovšem pouze tam, kde je pro takové jednání místo. Nelze více akceptovat, aby povinný subjekt setrval na opačném stanovisku ve věci, ve které nadřízený orgán (i příslušné soudy) již mnohokrát potvrdil a dostatečně vyjádřil svůj opačný právní názor. Názorový střet (vyjádřený ideálně v prvním a jediném rozhodnutí) povinného a nadřízeného orgánu je možný pouze tam, kde dochází k rozhodování ve věci nové až novátorské, ve které není znám odpovídající zákonný postup, což však není nyní posuzovaný případ poskytnutí platů vedoucích úředníků územních samosprávných celků.

Nadřízený orgán musí povinnému subjektu připomenout znění ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, které praví, že správní orgán je vázán právním názorem nadřízeného orgánu, vyjádřeném v odůvodnění rozhodnutí v dané věci. Není nejmenších pochyb, že tím správním orgánem je v tomto případě Krajský úřad Zlínského kraje a nadřízeným orgánem Ministerstvo vnitra.

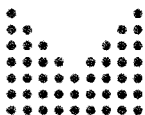
Správní řád nepřipouští u nového projednání téže věci jiný přístup než následování právního názoru nadřízeného orgánu a vydání nového rozhodnutí v souladu s vysloveným právním názorem. Povinný subjekt, resp. správní orgán je povinen jednat v souladu se zákonem, jakékoliv odchýlení se od takového jednání lze považovat za porušování zákona, proti kterémuž se žadatel může bránit soudní cestou.

Nadřízený orgán plně odkazuje na svá předchozí rozhodnutí, z toho důvodu nebude znovu opakovat všechny své předešlé argumenty, stejně jako se vyjadřovat k dalším tvrzením povinného subjektu.

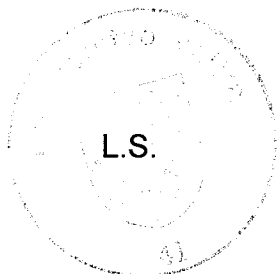
IV.

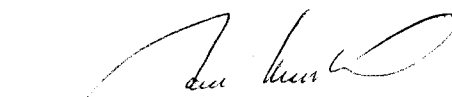
Ministerstvo vnitra proto s ohledem na výše uvedená tvrzení uzavírá, že rozhodnutí povinného subjektu o neposkytnutí požadované informace v podobě mimořádných odměn včetně jejich zdůvodnění u vedoucích odborů, ředitelů a náměstků Krajského úřadu Zlínského kraje, je nutné podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit povinnému subjektu k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ, nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí spolu s originálem spisového materiálu bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Zlínskému kraji, Krajskému úřadu Zlínského kraje, Odboru řízení lidských zdrojů, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín; k *sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po.*
2. Stejnopis rozhodnutí bude (po nabytí právní moci s vyznačením doložky právní moci) doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Zlínskému kraji, Krajskému úřadu Zlínského kraje, Odboru řízení lidských zdrojů, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín; k *sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po.*
3. Rozhodnutí bude doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) odvolateli – Ing. Ludku Maděrovi, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Vilém Stejskal
tel. č.: 974 816 450
e-mail: vilem.stejskal@mvcv.cz